

Будьте відповідальними дорослими!

Допоможіть підлітку уникнути
сексуального онлайн-насильства
або подолати його наслідки!

www.lhs.org.ua

Скануй,
аби поговорити

Зазнати сексуального
онлайн-насильства може будь-хто,
зокрема – наші підлітки.
У такій ситуації вкрай важливо, аби
поруч із ними вчасно опинились
відповідальні дорослі!

Сучасне життя неможливо уявити без використання комп’ютерних технологій та інтернету. Однак, окрім позитиву (як-от зменшення часу на пошук інформації, доступність інформації, простота і зручність комунікації), для всіх без винятку користувачів цифрових технологій існує реальна небезпека зіткнутися із кібернасильством.

Підлітки, як одні з найактивніших користувачів сучасних технологій, мають більший ризик потрапити у ситуацію онлайн-насильства. Це обумовлено абсолютно природними процесами розвитку людини та особливостями підліткового віку:

- відсутність страху до пізнання нового;
- жажа до власних відкриттів;
- неготовність «почути» дорослого, якщо його позиція не збігається із позицією підлітка;
- віра у власну захищеність в онлайн-мережах — «зі мною такого не трапиться»;
- проведення вільного часу з однолітками і споживання спільнотного інформаційного контенту;
- недостатньо сформоване критичне мислення.

Онлайн-комунікація закріпилась у нашому повсякденному житті протягом останніх 15 років. У абсолютної більшості батьків, а також бабусь та дідусяв сьогоднішніх підлітків не було особистого досвіду використання цифрових комунікацій у підлітовому віці або ця досвід був вкрай обмеженим. Тому, якщо дорослу здається, що небезпека у певній ситуації є цілком очевидною і в жодному разі не варто погоджуватись на певну пропозицію чи діяти ризиковани, то з погляду підлітка ситуація може здаватися абсолютно безпечною.

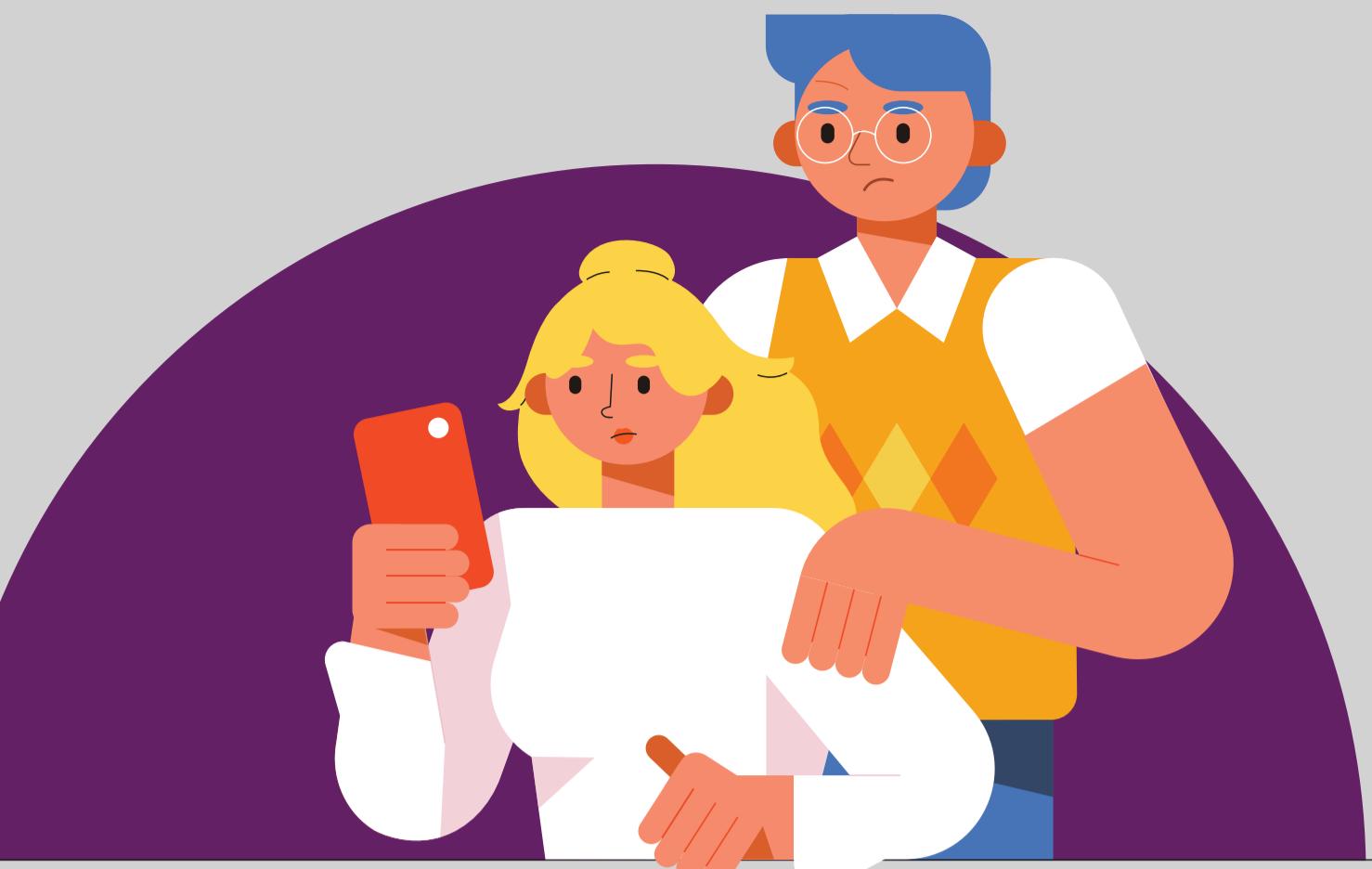
урахуванням супутніх обставин. Згода може бути виражена за допомогою слів, жестів, міміки або інших «конклюєнтних дій», а будь-яка сексуальна взаємодія має відбуватися «з чітко вираженою, переконливою добровільністю» — тобто людина має переконатися, що партнер «бажає сексуальної взаємодії».

Невіддільні ознаки наявності згоди:

1. Добровільність — згода надається виключно з доброї волі, без будь-якого примусу.
2. Усвідомленість — згода може бути надана виключно у стані свідомості. Особа, яка спить, не може надати згоду. Особа, яка перебуває у стані зміненої свідомості (під дією алкоголь чи психотропних речовин) не може надати згоду — така згода є недійсною.
3. Надана «тут і зараз» — згода надається на певну взаємодію у конкретний час і у певних умовах. Згода — це не абонемент на весь час стосунків. Згода має надаватися щоразу на кожну нову взаємодію.
4. Можливість відкликання — згоду можна у будь-який момент скасувати. Тільки сама людина найкраще знає, чого вона прагне у цей момент, і найкраще розуміє власне тіло. Тому будь-якої міті згода може бути відкликаною, а якщо дії не припиняються — тоді вчиняється насильство.
5. Конклюєнтність — згода не потребує юридично оформленіх документів. Згода може бути проявленна словами, жестами, мімікою, поглядами тощо. Головне, аби ці знаки були чітко й однаково зрозумілі обом партнерам/партнеркам.

Відсутність хоча б однієї з перелічених ознак свідчить, що згода на взаємодію відсутня. Відповідно, діяє насильством.

Відповідальні дорослі можуть допомогти підлітку сформувати розуміння та повагу до згоди виключно власним прикладом, приймаючи важливість врахування думки партнера(ки). Контактуючи із підлітками, дорослім варто запитувати про будь-яку тактичну дію, перш ніж її зробити. Питання «Чи можу я тебе обійти?» є проявом поваги до підлітка та до його особистих меж.

коментарями, які заохочують інших до сексуальних домагань («вона доступна», «вона переспала з багатьма у школі»);

е. «викріття», коли сексуальна орієнтація або гендерна ідентичність публічно оголошується в інтернеті без згоди людини;

ф. ціквання через неприховувану гендерну ідентичність чи сексуальну орієнтацію;

г. бодішемінг — висміювання сексуального характеру через особливості тіла людини.

4. Небажана сексуалізація — отримання підлітком небажаних коментарів сексуального характеру до своїх фото чи відео, а також спонукання проти волі до розмов про сексуальне життя, та отримання небажаних еротичних чи порнографічних зображень.

Загрози сексуального характеру в інтернеті можуть мати багато різних проявів. Однак за будь-якої загрози відповідальній дорослий має:

1. Повірити в історію дитини;
2. Надати їй підтримку або допомогу;
3. Повідомити органи Національної Поліції за номером 102 або звернутись до місцевих Центрів соціальних служб або Служби у справах дітей.

Найважливішим чинником здorових стосунків у будь-якому віці, зокрема і в підлітковому, є наявність згоди.

Згода — це позитивна відповідь, дозвіл на що-небудь. Це взаємна домовленість та порозуміння. Це підтвердження чого-небудь, погодження з чимось. Це спільність поглядів та думок.

Будь-яка взаємодія, зокрема й у сексуальних стосунках, має відбуватись виключно за згодою. Якщо згода відсутня — така взаємодія стає сексуальним насильством.

В Україні вік сексуальної згоди (вік, починаючи з якого людина вважається спроможною дати інформовану згоду на сексуальні стосунки з іншою особою) — настає з 16 років. (ст. 155 ККУ)

Згода вважається добровільною, якщо вона є результатом вільного волевиявлення особи, з

Опинившись у складній ситуації, підлітки найбільше потребують підтримки доброзичливого дорослого!

Шановні дорослі! Якщо ваш підліток зазнав сексуального насильства в онлайні — дійте відповідально!

НЕ ЗАСУДЖУЙТЕ!
НЕ ЗВИNUВАЧУЙТЕ!
НЕ ЗАКРИВАЙТЕСЯ!
СТАНТЬТЕ НА СТОРОНУ ДИТИНИ!

Прийміть «своїх» підлітків такими, якими вони є, підтримайте або допоможіть без жодних умов!

Кібернасильство (cyberviolence) — використання комп’ютерних систем задля вчинення насильства, для сприяння його вчиненню чи погроз насильством щодо осіб, які призводять (або може привести) до завдання фізичної, сексуальної, психологічної або економічної шкоди чи страждань, та може передбачати використання вразливого становища, в якому перебуває особа (Рада Європи, 2018 рік).

Кібербулінг — вид ціквання, який передбачає розповсюдження в мережі негативної, шкідливої, неправдивої або образливої інформації про людину.

Досліджуючи власне тіло, власну сексуальність, відчувши «перше справжнє кохання», іноді «зради приколу» або бажаючи «похизуватися» перед друзями, підлітки можуть добровільно робити різні світлини еротичного характеру — нюди (або «хтівки»), а також надилати їх своїм партнерам чи партнеркам, друзям або знайомим. Такі дії називаються «сектинг».

Сектинг — добровільний обмін повідомленнями, світлинами чи відео сексуального характеру. Сектинг може бути частиною пізнання себе. В сектингу немає нічого поганого, якщо підлітки-партнери обмінюються будь-яким контентом добровільно і усвідомлено, за взаємною згодою.

Дорослий має бути готовим отримати відмову. Проте це означатиме, що підліток цінує особисті межі і має позитивний приклад дії за згодою.

Сформоване розуміння згоди — це визнання цінності особистих меж. Це врахування власних відчуттів під час ухвалення усвідомлених рішень.

Ознаки можливого вчинення сексуального онлайн-насильства стосовно підлітків:

Emоційні ознаки — тривожність, страх, замкненість, роздратованість.

Поведінкові ознаки — уникання гаджетів або соціальних мереж, порушення сну, проблеми з навчанням, таємничість щодо онлайн-активності.

Фізичні ознаки — постійна втома, часті скарги на різni соматичнi проявi (головний бiль, biль у животi тощо).

Соціальні ознаки — втрата інтересу до своїх хобі, підозрілі друзі та знайомі, уникання певних людей або мiсць.

В ситуації, коли підліток постраждав від сексуального онлайн-насильства, йому найбільше потрібно знову відчути безпеку — отримати підтримку відповідального дорослого.

Спробуйте налагодити контакт з дитиною або зверніться до іншого дорослого, якому довіряє дитина!

Дотримуйтесь принципу безумовної довіри:

1. Звернення дитини — цілком достатня підстава для реагування зі сторони дорослого.

2. Словя дитини (особливо щодо насильства, зокрема сексуального) не мають братися під сумнів.

3. Віра до слів дитини існує, аж доки об’єктивними фактами або іншою перевіреною інформацією не буде доведено зворотне.

Не варто брати під сумнів інформацію, яку повідомив підліток. Не варто самостійно її перевіряти. Варто без будь-яких умов повірити підлітку — адже він довірився саме вам!

Проте якщо хтось порушує домовленості і поширює світлини без згоди — це сексуальне онлайн-насильство.

Найпоширеніші види сексуального онлайн-насильства

1. Поширення світлин чи відео сексуального характеру без згоди. Це означає, що фото/відео роблять або розсilaють без згоди особи, яка на них зображенна. Найпоширенішим випадком є «порнопомста» — розповсюдження зроблених спільно фото/відео інтимного характеру без згоди партнера, часто після завершення стосунків. Також до цього виду сексуальних онлайн-загроз належать «крипшоти» — фотографування жінок у публічному місці без її відома з отриманням фотографії із відверто сексуальним підтекстом та «апскрінг» — фотографування під спідницю особи без її дозволу.

2. Експлуатація, примус і погроз — коли хтось отримує погрози сексуального характеру в інтернеті, його/її примушують до сексуальної поведінки (онлайн) або шантажують сексуальними зображеннями, отриманими завдяки маніпуляціям і тиску. До цього виду також належить оголення дитини перед камерою за винагороду (часто маніпулятивне або примусове) та погрози опублікувати сексуальні світлини чи відео («сексуальне вимагання»).

3. Сексуальний булінг (циквання сексуального характеру) — ситуація, коли хтось постійно зазнає нападок, призилівого ціквання, пліток сексуального змісту, що стимулюють сексуальні домагання онлайн і зуціння сексуального характеру. Це може бути:

a. розміщення і поширення в інтернеті пліток, вигадок/брехн, образливих коментарів про сексуальну поведінку дівчин (чи хлопці);

b. злі анонімні жарти сексуального характеру для завдання шкоди репутації людини (наприклад, з фальшивих акаунтів);

c. виготовлення і поширення «фотожаб» (змінених зображень) сексуального характеру;

d. «доксинг» — публікація без згоди персональної інформації (наприклад, контактних даних) з

Пам'ятаймо!
Постраждала особа НІКОЛИ не
винна в акті скoєного насильства!
Винен завжди КРИВДНИК
(той, хто вчинив насильство)!

Як діяти відповідальному дорослому?

1. Насамперед вислухайте без засудження та недовіри.
2. Заспокойте підлітка, продемонструвавши власну ширу готовність допомогти і захистити.
3. Проаналізуйте потребу в екстремній медичній або психологічній допомозі — якщо вона потрібна, залучіть відповідних фахівців виключно за згодою підлітка.
4. Продемонструйте готовність бути поруч, довіряйте і вірте в історію, яку розказала дитина.
5. Виважено обговоріть ситуацію і спільно напрацюйте план подальших дій.

Замість того,
аби сварити
підлітка

Плануємо спільні
кроки до
розв’язання
проблеми

Відповідальним дорослим може виявится будь-хто — батьки, опікуни, педагоги, фахівці із соціальної роботи, друзі, просто знайомі.

Неважливо, чому підліток обрав саме Вас тим дорослим, якому він довіряє.

Важливо, аби Ви діяли відповідально — повірили і допомогли підлітку.